

Som tvorcom vlastnej reality alebo obeť systému?

...viem to rozpoznať?

„Vyskúšali sme všetko okrem lásky.“

Théodore Nonod

Sme naprogramovaní výchovou. Tento program nám slúži k začleneniu a fungovaniu v systéme našej spoločnosti. Systém však vytvára a ponúka iba obmedzené množstvo možností, čím nie je schopný pokryť komplexne všetky potreby človeka pre prežitie naplneného života. Ocitáme sa vďaka nemu v zajatí pravidiel a povinností v stáde s ostatnými členmi tohoto systému. Systém nepodporuje individualitu, tvorivosť a kreativitu v človeku a nekomunikuje láskavo. Táto úloha mu ani neprináleží. Už by nemohol fungovať ako systém. Ten potrebuje na svoje prežitie pravidlá, nariadenia a presne vytýčené hranice možností. Už v detskom veku si osvojíme čo „môžeme“ - lebo je to vítané - a čo naopak „nesmieme“. Osvojíme si používanie slov a ich význam prevezmeme od druhých. Celý spôsob komunikácie skopírujeme. Aj spôsob nazerania na svet a dokonca aj na seba (hodnotenia, názory, kritiku, ...) prevezmeme od ľudí, ktorí na nás v útlom veku pôsobia. Veľa rokov sa nám môže zdať, že to, ako sa vidíme, ako vidíme ostatných, alebo svet, je náš uhol pohľadu. Dokážeme si však predstaviť, že by to mohlo byť aj celkom inak než sa domnievame?

Stáva sa, že sa v istom bode svojho života človek zastaví, alebo obzrie a zistí, že nie je so „svojim životom“ vôbec spokojný. Uvedomí si, že sa väčšinou prispôsobuje druhým, ba dokonca že tak činí po celý život. Že je v kolotoči povinností a úloh z ktorého už nedokáže vystúpiť. Že už ani nevie kto je, čo má rád, ani čo sám chce, či nechce. To môže byť práve ten okamih, kedy začuje tichý hlas svojej duše, ktorú nie je možné vtlesniť do pravidiel a nariadení systému. A načúvajúc svojej duši mu môžu vyvstať „nové“ otázky. Násť na ne odpovede je pre človeka to najdôležitejšie, pretože majú vplyv na jeho každodenný život.

- Prečo nie som šťastný, necítim lásku?
- Prečo sa necítim spokojný?
- Ako to môžem ovplyvniť? Mám vôbec nejaké možnosti?
- Som ľudská bytosť - človek. Aké mi to dáva možnosti?
- Som vedomou bytosťou, ktorá má „svoj život“ sama v rukách, pričom systém jej iba umožňuje fungovanie v spoločnosti?
- Alebo som obeťou systému v ktorom žijem?

Nespočetne veľa krát počuté a vypovedané slová ako sú - zdravie, šťastie, láska, ...

- Poznáme skutočný význam týchto slov? Rozumieme rovnici „zdravý = šťastný“?
- Uvedomujeme si váhu slova? Že každé slovo, či už vypovedané alebo len pomyslené, tvorí a pretvára našu realitu. Až do akej miery?

Odpovede na tieto a podobné otázky je možné nájsť. Napríklad na individuálnych či skupinových stretnutiach. Môžeme sa spolu dotknúť duše, ktorá si ich kladie a nájsť odpovede, ktoré vám nebudú ďalej brániť vo vedomom vytváraní si peknej a spokojnej reality.

Terapeutické poradenstvo

Mgr. Eva Smutná, euka.smutna@gmail.com, 0915 166 160, www.chcemrast.sk

Som tvorcom vlastnej reality alebo obeť systému?

...viem to rozpoznať?

„Vyskúšali sme všetko okrem lásky.“

Théodore Nonod

Sme naprogramovaní výchovou. Tento program nám slúži k začleneniu a fungovaniu v systéme našej spoločnosti. Systém však vytvára a ponúka iba obmedzené množstvo možností, čím nie je schopný pokryť komplexne všetky potreby človeka pre prežitie naplneného života. Ocitáme sa vďaka nemu v zajatí pravidiel a povinností v stáde s ostatnými členmi tohoto systému. Systém nepodporuje individualitu, tvorivosť a kreativitu v človeku a nekomunikuje láskavo. Táto úloha mu ani neprináleží. Už by nemohol fungovať ako systém. Ten potrebuje na svoje prežitie pravidlá, nariadenia a presne vytýčené hranice možností. Už v detskom veku si osvojíme čo „môžeme“ - lebo je to vítané - a čo naopak „nesmieme“. Osvojíme si používanie slov a ich význam prevezmeme od druhých. Celý spôsob komunikácie skopírujeme. Aj spôsob nazerania na svet a dokonca aj na seba (hodnotenia, názory, kritiku, ...) prevezmeme od ľudí, ktorí na nás v útlom veku pôsobia. Veľa rokov sa nám môže zdať, že to, ako sa vidíme, ako vidíme ostatných, alebo svet, je náš uhol pohľadu. Dokážeme si však predstaviť, že by to mohlo byť aj celkom inak než sa domnievame?

Stáva sa, že sa v istom bode svojho života človek zastaví, alebo obzrie a zistí, že nie je so „svojim životom“ vôbec spokojný. Uvedomí si, že sa väčšinou prispôsobuje druhým, ba dokonca že tak činí po celý život. Že je v kolotoči povinností a úloh z ktorého už nedokáže vystúpiť. Že už ani nevie kto je, čo má rád, ani čo sám chce, či nechce. To môže byť práve ten okamih, kedy začuje tichý hlas svojej duše, ktorú nie je možné vtlesniť do pravidiel a nariadení systému. A načúvajúc svojej duši mu môžu vyvstať „nové“ otázky. Násť na ne odpovede je pre človeka to najdôležitejšie, pretože majú vplyv na jeho každodenný život.

- Prečo nie som šťastný, necítim lásku?
- Prečo sa necítim spokojný?
- Ako to môžem ovplyvniť? Mám vôbec nejaké možnosti?
- Som ľudská bytosť - človek. Aké mi to dáva možnosti?
- Som vedomou bytosťou, ktorá má „svoj život“ sama v rukách, pričom systém jej iba umožňuje fungovanie v spoločnosti?
- Alebo som obeťou systému v ktorom žijem?

Nespočetne veľa krát počuté a vypovedané slová ako sú - zdravie, šťastie, láska, ...

- Poznáme skutočný význam týchto slov? Rozumieme rovnici „zdravý = šťastný“?
- Uvedomujeme si váhu slova? Že každé slovo, či už vypovedané alebo len pomyslené, tvorí a pretvára našu realitu. Až do akej miery?

Odpovede na tieto a podobné otázky je možné nájsť. Napríklad na individuálnych či skupinových stretnutiach. Môžeme sa spolu dotknúť duše, ktorá si ich kladie a nájsť odpovede, ktoré vám nebudú ďalej brániť vo vedomom vytváraní si peknej a spokojnej reality.

Terapeutické poradenstvo

Mgr. Eva Smutná, euka.smutna@gmail.com, 0915 166 160, www.chcemrast.sk